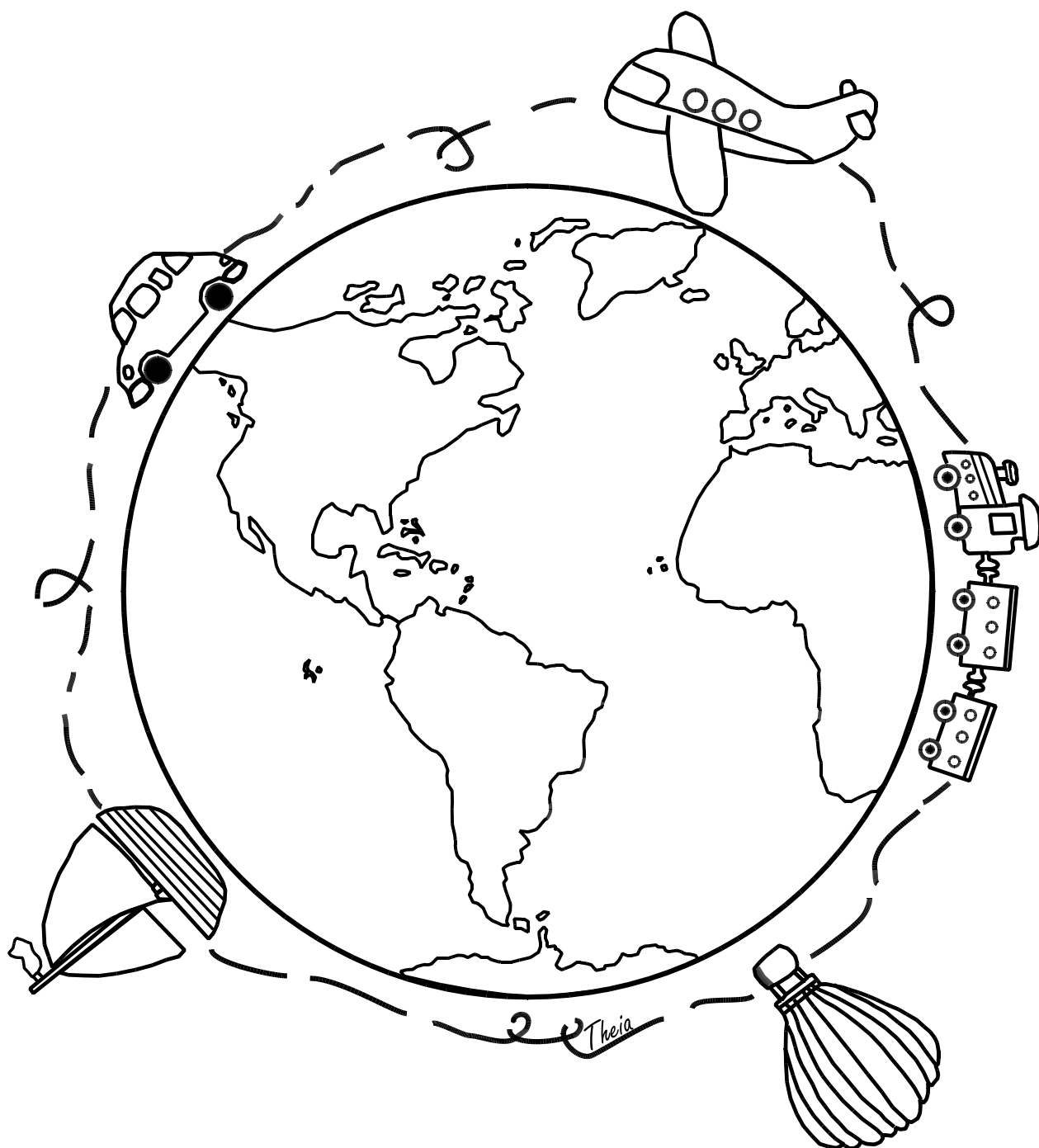

CESTA KOLEM SVĚTA ZA 80 DNI

Obsah

Lod'	1
Svatební	2
Pět minut v Africe	3
Čtyři muži	4
Grónská písnička	5
Lotr intelektuál	6
Večerníček	7
Datel	8
Hlídač krav	9
Žízeň	10
Píseň co mě učil listopad	11
Mám duši gumovou	12
Máme doma obludu	14
Ani k stáru	15
Ukolébavka	16
Černá díra	17
Kamarádi	18
Zajíci	19
Apoštolská	20
Ho ho Watanay	21
Prodavač	22
Kluziště	24
Nagasaki, Hirošima	25
Třináct starejch lotrasů	26
Spinkej	27
Soutěž	28
Září	29
Bubny	30
Teta	31

Lod' (Nezmaři)

G C
Až hokynáři smažou ti dluh,
G C
příměřím bouří pročistí vzduch
G Emi Ami D7 G
lod', která na dně má šrám.

Pak v kalendáři otočíš list
a nadějí svou si nebudeš jist,
plout proti proudu máš sám.

G7 C
R: Do týhle lodi teče,
G7 C
nám šplouchá na maják,
A7 D7
my nečekáme vkleče,
A7 D7 D+
až zahalí nás černej mrak.

Kormidelník si říká Noe
a plachty jsou holky povětrné,
k nám na palubu jsi zván.

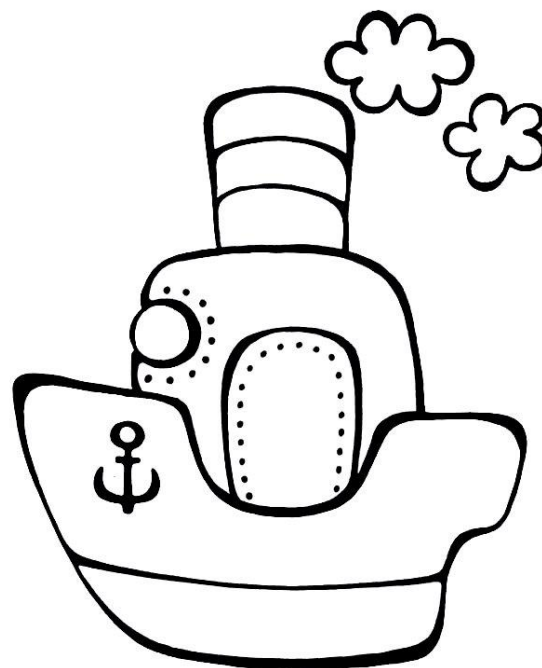
Už začali hrát, je nejvyšší čas
v gumovkách tančit poslední
waltz,
lod', která na dně má šrám.

Bere nás proud a kocovina,
v plachtoví hvízdá meluzína,
mýlil se v mílích náš plán.

R:

R:

Jen za kormidlo s nadějí ber,
k pevnině vždycky najde si směr
lod', která na dně má šrám,
G Emi Ami D7 G
lod', která na dně má šrám,
G Emi Ami D7 G
k nám na palubu jsi zván!

Svatební (Jaromír Nohavica)

D A7 G A7
Barokní varhaník navlík' si
paruku

D A7 G A7
a pudrem přemázl tvář,
D A7 G A7
Magda a Jan se drží za ruku

D A7 G A7
a kráčejí před oltář.

D A7 G A7
Hou, hou, hou, zvony bijí,
D A7 G A7
hou, hou, hou, a já v sakristii,

D A7 G A7
hou, hou, hou, tajně schován,
D A7 G A7 D A7 G A7
hou, hou, hou, zamilován.

Tři krásní velbloudi - dar krále
Hasana
frkají před kostelem svatého
Matěje,
bílý je pro Magdu, černý je pro
Jana,
ten třetí, černý vzadu pro mě je.
Hou, hou, hou, už jsou svoji,
hou, hou, hou, a já v černém
chvojí,
hou, hou, hou, tajně schován,
hou, hou, hou, zamilován.

Na staré pramici po řece
Moravě
připlouvá kmotr Jura,
fidlá na housle, klobouk má na
hlavě
a všichni křičí: hurá, hurá!
Hou, hou, hou, už jdou spolem,
hou, hou, hou, a já za topolem,
hou, hou, hou, tajně schován,
hou, hou, hou, zamilován.

Ech, lásko, bože, lásko,
zanechala si ně
a to sa nedělá,
srdce ti vyryju na futra
předsíně,
abys nezapomněla,
hou, hou, hou, že byl jsem tady,
hou, hou, hou, umřel hlady,
hou, hou, hou, tajně schován,
hou, hou, hou, zamilován,
(A7 G A7 D)

Pět minut v Africe (Žáček, Jurkovič)

D A D A7
1. Čáry máry, ententyky poletíme do Afriky,
D G D A7 D A7 D
přidržte si čepice – hop! A už jsme v Africe.

2. Lvi a lvice pod palmami hrozitánsky špulí tlamy,
loví myši v oáze, přibývají na váze.

3. Sloni troubí na choboty od pondělka do soboty
a pak zase pozpátku od úterka do pátku.

4. Hroši mají kůži hroší, ti si rádi zlenoší,
pak si trochu zaplavou a hned usnou únavou.

5. Pštrosi mají krásné peří, pyšně si ho nakadeří,
kýchneš-li pak nablízku, strčí hlavu do písku.

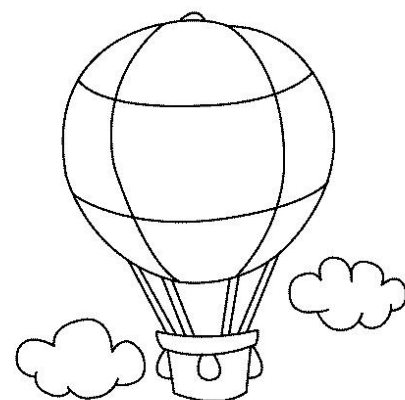
6. Nosorožec funí zlostí, že ho ruší davy hostí,
všecky kolem prohání, nezná slušné chování.

7. Plameňáci purpuroví na jezeře ryby loví,
volavky a marabu hrají si tam na babu.

8. Paviáni křičí zdola: Žirafa, hej, hola hola!
Jak se máš tam nahoře? Dohlédneš až za moře?

9. Žirafa jen mhouří víčka, šťouchá hlavou do sluníčka,
chodí k němu na táčky, okusuje obláčky.

10. Čáry máry, ententyky, vrátili jsme se z Afriky,
jedna, dvě, tři, čtyři, pět, hop a už jsme zase zpět

Lotr intelektuál (Jaroslav Uhlíř)

C G C G
Dáme klukovi školy, ať to stojí cokoli,
D G C G D G
nešetříme na chlapci, táto, šáhni do kapsy.
Když zná lupič písmena, stane se s ním proměna,
když zná lupič dějiny, tak je úplně jiný.

G C G D
Bude to ozdoba loupežnické bandy,
G C G D
bude mít brejličky a možná i kšandy,
G C G D
posune řemeslo zas o kousek dál,
G C D G
bude to lotr intelektuál.

Naučí se francouzsky,
bude nosit licousky,
naučí se mluvnici,
předčí všechny právníci

Naučí se německy,
řekne troky, ne necky,
když bude mluvit plyně,
může loupit v cizině.

Bude to ozdoba loupežnické bandy,
bude mít brejličky a možná i kšandy,
posune řemeslo zas o kousek dál,
bude to lotr intelektuál.

Večerníček (Karel Černocho)

C

1. Dříve, než nám klesnou víčka těsně před spaním,
uvidíme Večerníčka, jak se uklání,

F C F C

pokud vám není moc, dobrý večer, dobrou noc,

G C

zamává čepičkou,

F C F C

z kouzelných hromádek hází lístky pohádek

G C

maličkou ručičkou.

2. Nežli Brouček složí krovky, než by řekl "smím?",
z televizní obrazovky krokem Rumcajzím
loupežník vykročí, s každým pánem zatočí,
Manku má copatou,
zahvívá, zapíská, vždycky najde Cipíska
bradu má vousatou.

3. Červená se muchomůrka, letí motýlek,
v trávě sedí Vochomůrka, vedle Křemílek,
zkoumají pravidla, jak se vaří povidla,
vařečkou míchají,
kdopak dřív uteče, než jim hrnec přeteče,
to se nás neptají.

4. Méd'á Béd'á honí v lese vlka-zloděje,
Míček Flíček rozbil okno, nic se neděje,
opičák Hup a Hop řídí loď a barví strop,
najídu na útes,
všechno zná, všechno ví, všechno zdárně vyřeší
chytrý pes maxipes-Fík.

- 5.=1.

Datel (Z. Svěrák a J. Uhlíř)

A

1. Když datel, doktor stromů, se vracel z práce domů,

G

D

A

tu smrk mu hlásil našťvaně, že prej ho píchá na straně.

2. Ty, poslyš, milý smrku, tebe buď bolí v krku
a nebo píchá v podkoří, jsme chudáci my doktoři.

D

R: Datel, datel, datel, léčí za pakatel.

A

D

Je to doktor lesní, všechny nemoce sní.

A

D

E

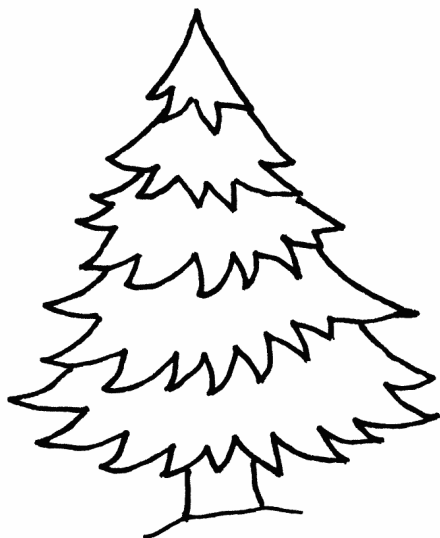
A

Choroby veškeré okamžitě sežere.

3. I když ho zobák bolí, jak léčil po okolí,
i když ho bolí hlavička, bodla by mu kávička.

4. I když mu dobře není, dá ucho k tomu kmeni,
neb když měl v Praze promoci, všem stromům slíbil pomoci.

R:

Hlídač krav (Jaromír Nohavica)

C

1. Když jsem byl malý, říkali mi naši:

"Dobře se uč a jez chytrou kaši,

F G C

až jednou vyrosteš, budeš doktorem práv,

takový doktor sedí pěkně v suchu,

bere velký peníze a škrábe se v uchu,"

F G C

já jim ale na to řek': "Chci být hlídačem krav."

C

R: Já chci mít čapku s bambulí nahoře,

jíst kaštany a mýt se v lavoře,

F G C

od rána po celý den zpívat si jen,

F G C

zpívat si: pam pam pam ...

2. K vánocům mi kupovali hromady knih,
co jsem ale vědět chtěl, to nevyčet' jsem z nich:
nikde jsem se nedozvěděl, jak se hlídají krávy,
ptal jsem se starších a ptal jsem se všech,
každý na mě hleděl jako na pytel blech,
každý se mě opatrně tázal na moje zdraví.

R:

3. Dnes už jsem starší a vím, co vím,
mnohé věci nemůžu a mnohé smím,
a když je mi velmi smutno, lehnu si do mokré trávy,
s nohama křížem a s rukama za hlavou
koukám nahoru na oblohu modravou,
kde se mezi mraky honí moje strakaté krávy.

R:

Žízeň (Spirituál Kvintet)

C Fmaj7 Ami G C
1. Když kapky deště buší na rozpálenou zem,
Fmaj7 C
já toužím celou duší dát živou vodu všem,
Famj7 Ami G C
už v knize knih je psáno: bez vody nelze žít,
Fmaj7 C
však ne každému je dáno z řeky pravdy pít.

G C C7
R: Já mám žízeň, věčnou žízeň,
F C
stačí říct, kde najdu vláhu
G
a zchladím žáhu pálivou,
C C7
ó, já mám žízeň, věčnou žízeň,
F C
stačí říct, kde najdu vláhu,
F C F C F C
a zmizí žízeň, žízeň, žízeň.

2. Stokrát víc než slova hladká jeden čin znamená,
však musíš zadní vrátka nechat zavřená,
mně čistá voda schází, mně chybí její třpyt,
vždyť z moře lží a frází se voda nedá pít.

R:

3. Jak vytékají říčky zpod úbočí hor,
tak pod očními víčky já ukrývám svůj vzdor,
ten pramen vody živé má v sobě každý z nás
a vytryskne jak gejzír, až přijde jeho čas.

R:

R:

Píseň co mě učil listopad (Wabi Daněk)

G C G C
1. Málo jím a málo spím a málokdy tě vídám,
G Hmi Ami D7
málokdy si nechám něco zdát,
C G Emi C
doma nemám stání už od jarního tání,
F G
cítím, že se blíží listopad.

F C G
R: Listopadový písň od léta už slýchám,
Ami C G
vítr ledový přinesl je k nám,
F C G
tak mě nečekej, dneska nikam nespíchám,
Ami C G
listopadový písni naslouchám.

2. Chvíli stát a poslouchat, jak vítr větve čistí,
k zemi padá zlatý vodopád,
pod nohama cinká to poztrácené listí,
vím, že právě zpívá listopad.

R:

3. Dál a dál tou záplavou, co pod nohou se blýská,
co mě nutí do zpěvu se dát,
tak si chvíli zpívám a potom radši pískám
píseň, co mě učil listopad.

R:

Mám duši gumovou (Chinaski)

C G
Mám duši gumovou a srdce ze železa,
Dmi F
ale když zavoní mi tvoje kombinéza
C G
duše se vzdeme a srdce zabuší
Dmi F
modravý obláček zavoní ovzduším
C G
kola se otočí, letíme vpřed
Dmi F
patníky lížem, jsou sladké jak med
C G
a večer po šichtě jemine panečku
Dmi F
všichni tam společně hodíme zpátečku

C G
R: /: Mám duši z gumy a boky plechový
Ami F
jsem jenom dopravní prostředek kolový
C G
Mám duši z gumy a srdce z ocele
Dmi F
přesto ho miluji, řidiče přítele :/

Vždyť jenom pro tebe můj pane řidiči
buší mi motor a vře voda v chladiči
vždyť jenom pro tebe, ach, ty můj motorů světe
blinkry mi blikají a blatník mi kvete
po vlídném doteku šoféra prahnu
kdykoli bude chtít, vždycky mu zahnu
a večer po šichtě jemine panečku
všichni tam společně hodíme zpátečku

R:

C G

Až jednou za mnoho dní

Ami

na kilometru posledním

C G

já hrdě vypustím svou duši

F

dík žes vždycky jel tak, jak se sluší

Až jednou za mnoho dní

naposled motor zavrní

děkuji, že na naší trase

jels jako pán a ne jako prase

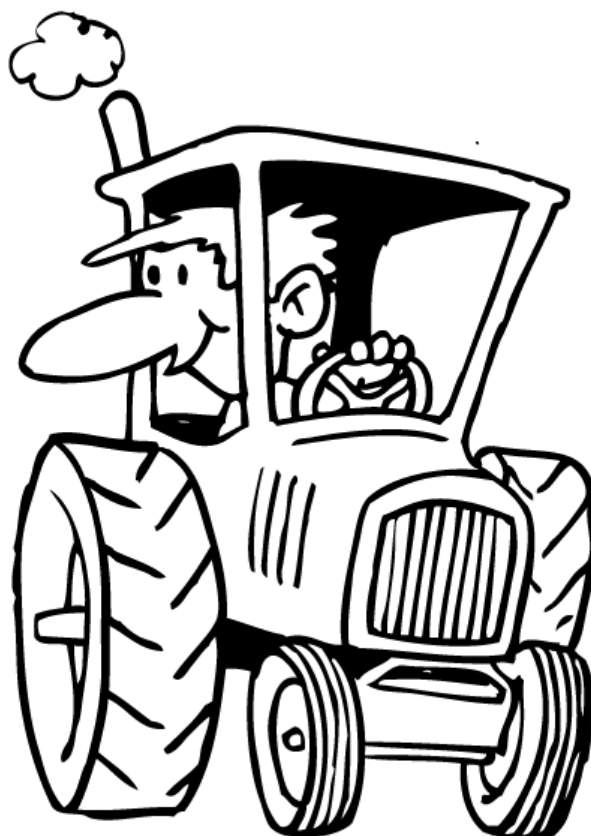
R:

Mám duši z gumy - společně hodíme zpátečku

Mám srdce z ocele - řidiče přítele

Mám duši z gumy - společně hodíme zpátečku

Mám srdce z ocele

Máme doma obludu (Miloš Krkoška /Marie Poledňáková)

G D
1. Máme doma obludu. Já vím, my víme
G
Přihнала se k obědu. Já vím, my víme
C
Teď má pusku od medu. Já vím, my víme
C G D G
Odjela na mopedu, stalo se to ve středu.

2. Máme doma upíra. Já vím, my víme
Na půdě se zavírá. Já vím, my víme
Čuchal česnek s cibulí. Já vím, my víme
Zub mu vypad', teď bulí, stalo se to v pondělí.

3. Máme doma strašidlo. Já vím, my víme
Do povídel upadlo. Já vím, my víme
Spí pod bílým papírem. Já vím, my víme
Uteklo i s upírem, stalo se to předvčírem.

Ani k stáru... (Zdeněk Svěrák, Jaroslav Uhlíř)

G/D C/G F/C
1. Mám ploché nohy po tetě a fantazii po svém strýci,
 Ami/Emi G/D
už dlouho šlapu po světě a nevím co mám o něm říci...
 C/G F/C
Kdysi jsem sníval o Nilu a pak se plavil po Vltavě,
 Ami/Emi G/D
já věřil spoustě omylů a dodnes nemám jasno v hlavě...
 C/G (G/D)
nemám jasno v hlavě.

C/G
R: Ani k stáru, ani k stáru, ani k stáru,
 Emi/Hmi
nemám o životě páru, nemám páru,
F/C G/D C/G G/D
třebaže jsem dosti sečtělý, sečtělý...
 C/G
Až mi tváře zcela zblednou, zcela zblednou,
 Emi/Hmi
dal bych si ho ještě jednou, ještě jednou,
F/C G/D C/G
třeba s vámi, třeba s vámi, chcete - li...
F/C G/D C/G G/D
třeba s vámi, třeba s vámi, chcete - li...

2. Už dlouho šlapu po světě a čekám co se ještě stane,
mám pořád duši dítěte a říkají mi starý pane...
Já citově jsem založen, při smutných filmech slzy roním
a měl jsem taky málo žen, teď už to asi nedohoním...
už to nedohoním.

R:

Ukolébavka (Nezmaři)

Ami C G Dmi
1. Máš už spát, klidně spát,
C E Ami
sen ti vrátka otevírá,
Ami C G Dmi
máš už spát, klidně spát,
C E Ami
křídlem noc únavu stírá.

C Fmaj7
R: Už ovečky jdou tajemnou tmou,
C E7 Ami
flétna jim tichounce zpívá,
C G Dmi
máš už spát, klidně spát,
C E7 Ami
sen ti vrátka otevírá.

2. Víím, právě vyplouváš na jezero snů,
mírný vánek loďku hýčká,
snad v dálce uvidíš křišťálový klíč,
tím ti den odemkne
víčka.

R:

Černá díra (Karel Plíhal)

G D C D G
1. Mívali jsme dědečka, starého už pána,
G D C D G
stalo se to v červenci jednou časně zrána,
Emi C Ami D
šel do sklepa pro vidle, aby seno sklízel,
G D C D G
už se ale nevrátil, prostě někam zmizel.

2. Máme doma ve sklepě malou černou díru,
na co přijde, sežere, v ničem nezná míru,
nechoď, babi, pro uhlí, sežere i tebe,
už tě nikdy nenajdou příslušníci VB.

3. Přišli vědci zdaleka, přišli vědci zblízka,
babička je nervózní a nás, děti, tříská,
sama musí poklízet, běhat kolem plotny,
a děda je ve sklepě nekonečně hmotný.

4. Hele, babi, nezoufej, moje žena vaří
a jídlo se jí většinou nikdy nepodaří,
půjdu díru nakrmit zbytky od oběda,
díra všechno vyvrhne, i našeho děda.

5. Tak jsem díru nakrmil zbytky od oběda,
díra všechno vyvrhla, i našeho děda,
potom jsem ji rozkrájel motorovou pilou,
opět člověk zvítězil nad neznámou silou

Kamarádi

G Emi C D7

Nedívej se na mě tak, sic pukne srdce mé.

G Emi C D7

Nedívej se na mě tak, vždyť se sejdeme.

G Emi C D7

Ale jako kamarádi, kteří se maj stále rádi,

G Emi C D7 G C G

ale jako kamarádi, jako kamarádi.

Nezlob se, že nemohu vzít do srdce dva.

Nezlob se, že nemohu, že jsem tolik zlá.

Budu tě mít stále ráda, ale jako kamaráda,

budu tě mít stále ráda, jako kamaráda.

Jiné děvče našel sis, já to dobře vím.

Jiné děvče našel sis, já už se nezlobím.

Budu tě mít stále ráda, ale jako kamaráda,

budu tě mít stále ráda, jako kamaráda.

Pochop také jednou už, že nemohu ti lhát.

Pochop také jednou už, že jiný má mě rád.

Budu tě mít stále ráda, ale jako kamaráda,

budu tě mít stále ráda, jako kamaráda.

Až zas jednou přijdeš k nám, já ti ráda pusu dám.

Až zas jednou přijdeš k nám, já tě políbím.

Ale jako kamaráda, kterýho mám stále ráda.

Ale jako kamaráda, jako kamaráda.

Zajíci (Jaromír Nohavica)

G C G
1. Podzimní bílá mlha válí se po mechu,
C D G
myslivci vstávají už ráno,
G C G
zajíci vylezli a nechce se jim z pelechu,
C D G
neboť se chtějí dožít vánoc.
G D

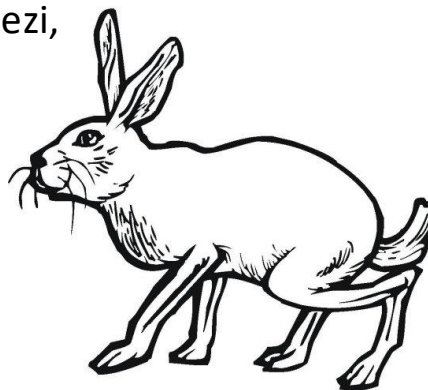
R: Vzduchem zní fanfára - tramtarararara,
C G
po poli kráčejí střelci,
D C G
[: já se svou kytarou zpívám písničku prastarou
C D G
o tom, že malí budou velcí. :]

2. Zajíci naposledy potřesou si tlapkama
a potom obléknou dresy,
začíná speciální slalom mezi brokama
na trati pole-louky-lesy.

R:

3. Už volá hlavní zajíc: "Pravda vítězí,
nohy jsou naše hlavní zbraně,
až to tu skončí, sraz je v sedm večer na mezi,
a teď, zajíci, hurá na ně!"

Ami D G
R: + že malí budou jednou velcí ...

Apoštolská

C G Ami C F C Dmi G
1. Pohled' jak můj život plný strastí, ve víně se zvolna rozplývá,
C E Ami C F
je krásné držet sklenku, když se nikdo neptá jak je venku
G C
a co dál až dozpívám.

R: Vždycky jsem chtěl být jako apoštol, vím, že stačí chtít a jen si přát.
V důchodu si budu klidně psát evangelium, aby další o mně mohli psát.

2. Zaspívám si hory doly stráně, pomodlím se a pak půjdu spát.
Síla zvyku tak jako chléb sládne na jazyku, zbytečné je brát si, co mám rád.

R:

Ho ho Watanay (Pavel Lohonka Žalman)

A/D G/C A/D

1. Spinkej, můj maličký, máš v očích hvězdičky,

G/C D/G A/D

dám ti je do vlasů, tak usínej, tak usínej.

A/D G/C A/D

R: Ho ho Watanay, ho ho Watanay,

G/C D/G A/D

ho ho Watanay, kiokena, kiokena.

2. Sladkou vůni nese ti noční motýl z paseky,
vánek ho kolíbá, už nezpívá, už nezpívá.

R:

3. V lukách to zavoní, rád jezdíš na koni,
má barvu havraní, jak uhání, jak uhání.

R:

4. V dlaních motýl usíná, hvězdička už zhasíná,
vánek, co ji k tobě nes', až do léta ti odlétá.

R:

R:

Prodavač (Michal Tučný)

D G
1. Stál krámk v naší ulici, v něm párky, buřty s hořčicí

A7 D
a bonbóny a sýr a sladký mák.

D G
Tam chodíval jsem potají, tak jak to kluci dělají

A7 D
a ochutnával od okurek lák.

G D
A pro mou duši nevinnou pan vedoucí byl

E7 A7
hrdinou, když po obědě začal prodávat.

D G
Měl jazyk mrštný jako bič a já byl z něho celý pryč a

A7 D
toužil jsem se prodavačem stát.

D G
R: Pět deka, deset deka, dvacet deka, třicet deka, kilo chleba, kilo

A7
cukru, jeden rohlík, jedna vecka, všechno máme, co kdo chcete,

D
obchod kvete, jen si račte říct. Čtyři kila, deset kilo, dvacet kilo,
třicet kilo, navážíme, zabalíme, klaníme se, to by bylo,
prosím pěkně, mohu nechat o jedenáct deka víc.

2. Já nezapomněl na svůj cíl
a záhy jsem se vyučil
a moh být ze mě prodavačů král.
Jenomže, jak běžel čas,
náhle zaslechl jsem hudby hlas
a znenadání na jevišti stál.
I když nejsem králem zpěváků,
teď zpívám s partou Fešáků
a nikdo vlastně neví, co jsem zač.

Mě potlesk hřeje do uší
a mnohý divák netuší,
že mu vlastně zpívá prodavač.

R:

3. Víím, že se život rozletí
a sním o konci století,
kdy nikdo neví, co je chvat a shon
a dětem líčí babička,
jak vypadala elpíčka
a co byl vlastně starý gramofon.
I kdyby v roce dva tisíce
byla veta po muzice,
obchod je věc stále kvetoucí.
Už se vidím, je to krása,
ve výloze nápis hlásá:
MICHAL TUČNÝ: odpovědný vedoucí.

R:

Kluziště (Karel Plíhal)

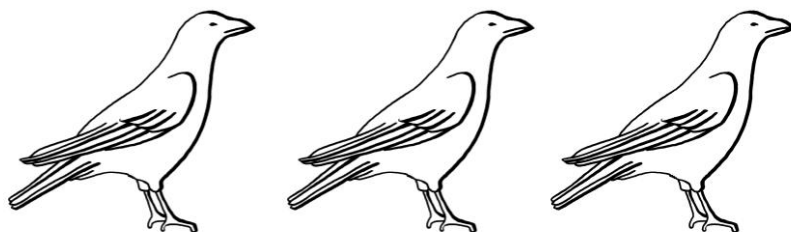
C Emi Ami C Fmaj C Fmaj G
1. Strejček kovář chytil kleště, uštíp z noční oblohy
C Emi Ami C Fmaj C Fmaj G
jednu malou kapku deště, ta mu spadla pod nohy,
C Emi Ami C Fmaj C Fmaj G
nejdřív ale chytil slinu, tak šáh kamsi pro pivo,
C Emi Ami C Fmaj C Fmaj
pak přitáhl kovadlinu a obrovský kladivo.

C Emi Ami C
R: Zatím tři bílé vrány pěkně za sebou
Fmaj C D7 G
kolem jdou, někam jdou, do rytmu se kývají,
C Emi Ami C
tyhle tři bílé vrány pěkně za sebou
Fmaj C Fmaj C
kolem jdou, někam jdou, nedojdou, nedojdou.

2. Vydal z hrdla mocný pokřik ztichlým letním večerem,
pak tu kapku všude rozstřík jedním mocným úderem,
celej svět byl náhle v kapce a vysoko nad námi
na obrovské mucholapce visí nebe s hvězdami.

R:

3. Zpod víček mi vytrysk pramen na zmačkané polštáře,
kdo si mě vzal kolem ramen a políbil na tváře,
kdesi v dálce rozmazaně strejda kovář odchází,
do kalhot si čistí ruce umazané od sazí

Nagasaki, Hirošima (Karel Plíhal)

G D C D G D CD
Tramvají dvojkou jezdíval jsem do Židenic,
G D C D Emi
z tak velký lásky většinou nezbyde nic,
C G C G D
z takový lásky jsou kruhy pod očima
G D C D G DCD
a dvě spálený srdce – Nagasaki, Hirošima.

Jsou jistý věci, co bych tesal do kamene,
tam, kde je láska, tam je všechno dovolené,
a tam, kde není, tam mě to nezajímá,
jó, dvě spálený srdce – Nagasaki, Hirošima.

Já nejsem svatej, ani ty nejsi svatá,
ale jablka z ráje bejvala jedovatá,
jenže hezky jsi hřála, když mi někdy bylo zima,
jó, dvě spálený srdce – Nagasaki, Hirošima.

Tramvají dvojkou jezdíval jsem do Židenic,
z tak velký lásky většinou nezbyde nic,
z takový lásky jsou kruhy pod očima
a dvě spálený srdce – Nagasaki, Hirošima,
a dvě spálený srdce – Nagasaki, Hirošima,
a dvě spálený srdce – Nagasaki, Hirošima...

Spinkej (Spirituál Kvintet)

G C
Už se končí den, už je čas
k spánku
G C
zdi se barví od červánků
G Emi D
hled', už lampář světla rozsvěcí
G C
tak si dočti stránku, zavři knížku
G C
honem hupky do pelíšku
G Emi D
koťata už dávno vrní za pecí.

Tak spinkej, ať ve tvých snech
růže kvetou, voní mech
princeznu si Honza bude brát
než půlnoc prostře síť
na vlásy políbím tě
vždyť i tvá máma musí spát.

Tak spinkej, ať ve tvých snech
růže kvetou, voní mech
princeznu si Honza bude brát
než půlnoc prostře síť
na vlásy políbím tě
vždyť i tvá máma musí spát.

Západ rudou barvu ztrácí
od řeky se táta vrací
musím jít, je jistě hladový
až se usměje, tak na chvílku
očí si mu všimni, synku

snad jednou budeš taky takový.

Tak spinkej, ať ve tvých snech
růže kvetou, voní mech
princeznu si Honza bude brát
než půlnoc prostře síť
na vlásy políbím tě

Půlnoc prostře síť
na vlásy políbím tě
půlnoc prostře síť
na vlásy políbím tě

Září (Zdeněk Svěrák, Jaroslav Uhlíř)

C Ami
Září, září,
Emi Ami
na léto jde stáří,
F G
zlaté slunce září
C F C (G)
malátně a s únavou.

Žáci, žáci
ve slohové práci
píší, jak nám ptáci
mizí nad hlavou.

F G
R: Švestky se modrají,
C Ami
jablka sládnou,
F G
léto jde po kraji,
C
rybníky chladnou.
F G
Obal se pavoučku
C Ami
hedvábnou nití,
F G
ulétni podzimu
F G
nebo tě chytí.

Září, září,
na léto jde stáří,
zlaté slunce září
malátně a s únavou.

4. = 3.
R:

D Hmi
Září, září,
F#mi Hmi
na léto jde stáří,
G A
zlaté slunce září
D G D
malátně a s únavou.

Bubny (Druhá tráva)

G G7

1. Z indiánský rezervace

C G

vidím dým k mrakům jít,

C G

jede bílá honorace

D

rudejm život vylepšit.

G G7

Vidí jenom smutný oči,

C G

z kterejch nože lítají.

C G

Nikdo prstem neotočí,

D G

nikoho nevitají.

G G7

R: A bubny zní - zní od hor k

C G

horám, bubny štěstí a nadějí,

C G

bubny snění - bubny díků,

D G

ty bubny mlčet nesmějí.

2. Ptaj se tváře zamračený,

proč nám vzali od hor stín,

zbyly pláně unavený,

zlý jak keře ostružin.

Ptáme se vás bílý lidi,

kde je našich ptáků zpěv,

proč už slunce neuvidí

a proč zem tu kropí hněv.

R:

3. Šli jsme jednou na úřady,

zkoušet prosit nanovo,

poslali nám kromě rady

i sekaný olovo.

Divíte se bledý tváře,

že k vám mluví mlčení,

rvěte listy kalendáře,

moc jich pro vás už není.

R:

4. Máte školy v každý díře,

máte zemi - máte moc,

vaše moudrost na papíře,

bude volat o pomoc.

Z indiánský rezervace

slyším hlasy zděšený,

odjíždí už honorace

a má hlavy svěšený.

R:

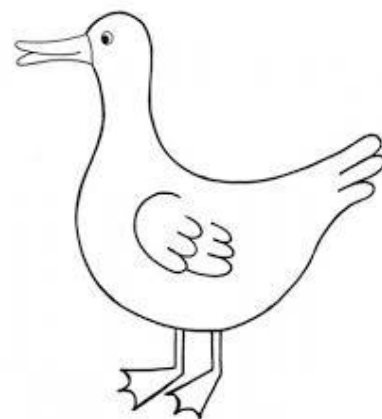
Teta (Jablkoň)

Emi G A7 C
Zítra přijedu, čekejte mě určitě k obědu
Emi
Zabijte husu
Jedu rychlíkem, husu ráda se zelím a knedlíkem
Ahoj a pusu

Emi G A7 C
Jó to jó přijede k nám tetička
Jó to jó to je zas radosti
Jó to jó už se všichni těšíme
Jó to jó na tetu, na husu

Hurá už je tu, pojdte všichni podívat se na tetu
Jak jí to sluší
Ta se povedla, tak dobrou husu už jsem dlouho nejedla
No, na mou duši
Jó to jó něco jsem vám přivezla
Jó to jó srdečné pozdravy
Jó to jó dala bych si nakonec
Jó to jó kafičko moučníček

Teta už chce jít, tak se pojdte všichni s tetou rozloučit
Teta už jede
Husa mi chutnala, nejradši bych tady ještě zůstala
Ale to nejde
Jó to jó oběd už je v žaludku
Jó to jó žaludek v rychlíku
Jó to jó rychlík je teď na cestě
Jó to jó husa nám odjela

TÁBOROVÁ HYMNA

Dem ať tmou noční či dnem,
cíl máme pouze ten projít zem za 80 dnů.

Ať vyplní se sen,
v němž zpátky domů chcem přes Syngapur.

Svět je kulatý jak míč stačí najít si klíč

a jeho kouzlo pochopíš,

klíčem k přátelství je jen

sám máš ho v srdci svém,

klíč k přátelství je jen

sám máš ho v srdci svém.

ODDÍLOVÁ HYMNA VLČAT:

Slyš náš kel a zub a spár, jak když zvoní ostrý kov,
kdo ctí zákon džungle zná, pozdrav vlčat dobrý lov.

ODDÍLOVÁ HYMNA VYRION:

Vpřed, vzhůru, před námi nový svět.
Před námi prapor, ten vítá den.
Život chceme žít, vždyť život není sen.
Vpřed, vpřed, v záři zlatý květ,
rozepněme křídla před námi nový svět.
V dálavách slunných čeká na nás den,
v záři ranního slunce je zaplaven.

Zní, v dál, v dál zvoní zvon polední.
Pevný je krok náš, kde slunný kraj.
V hrudi nám však zpívá srdce divnou báj.
V dál, v dál, naše mládí sní,
kol nás je ráj, radostných mladých dní.
Půjdeme lesy a lučinami v dál,
až tam kam nikdy vítr nás nezavál.

Již, hled', hled', mi domovu jsme blíž.
Byly jsme tam, kde lesů kraj.
V svém chladném stínu však mnohý chová taj.
Hled', hled', jak dohasíná den,
každý se domů vrací okouzlen.
Dnes byl to sen a zítra práce zas,
my půjdeme ruku v ruce vždy v každý čas.

Táborový zpěvník Lipnice 2017
světlušky + vlčata
oddíl Vyriony, YMCA t.s. a oddíl Vlčata, Junák

Vyrobila: Theia a Melian